

Нѣкои отъ преселенитѣ въ Австрия наши сънародници сж се претопили бързо въ мѣстнитѣ народи и така сж станали безполезни за себе си и за останалитѣ тѣхни близки въ България. Други, които сж престоявали временно по търговия въ западнитѣ страни, като се завърнатъ, не приематъ да говорятъ бащиния си езикъ, не признаватъ рода и потеклото си и се гордѣятъ съ новата си лъжлива народностъ, макаръ да ставатъ съ това смѣшни.

Второ, турското правителство има всичкия интересъ да всѣва раздори и несъгласия между българатѣ, за да ги направи, като евреитѣ, *pandera di ogni vento*. Това трѣбва да ни накара да скжпимъ за своето вѣрско и национално единство и да отбѣгваме всѣко разцепление въ недрата на народа си. Нито турскитѣ внушения, нито чуждитѣ пропаганди не трѣбва да разколебаватъ духа ни, за да се хвърля България неомислено въ обятията на оная сила, която би ѝ подала ржка. Намъ е нужно, особено въ моменти на критическо изкушение, „да пребждемъ съгласувано, единодушно и еднородно тѣло“, сродно съ другитѣ славянски народи.

Трето, съзнали, че „просвѣтата е благо“, трѣбва всѣки българинъ и всѣка българска организация, културна или обществена, да се грижи за устройване на училища, за разпространение на знания въ низинитѣ на народа и за изпращане на младежи да следватъ по-високо учение въ Европа. Само така бихме могли да преодолѣемъ невежеството си и „да се причислимъ въ реда на просвѣтенитѣ народи, които сж постигнали днешното си превъзходство...“ Селимински изпитва голѣма радость, като вижда какъ „въ всички европейски университети нашитѣ младежи изучаватъ новитѣ идеи на нашия вѣкъ“, и очаква тъкмо отъ тѣхъ да просвѣтятъ другитѣ въ отечеството ни, за да се извади народътъ отъ невежество, суевѣрие, унижение и бедностъ и поведе къмъ наука, изкуство, индустрия, търговия и по-рационално стопанство.

Още отъ учителството си въ Сливенъ (1825 г.) Селимински взима присърдце родната просвѣта, и особено откакъ завързва въ 1840 г. писмени сношения съ Априлова, той не престава да сочи нуждата отъ модерни училища и знания. Примѣрътъ на Кораи въ Гърция, началата, положени отъ него съ две училища въ Смирна и Хиосъ, които били ржководени отъ истински просвѣтени мжже и дали бързо толкова разкошни пло-